

Ændringsforslag nr. 7

forkastedes med 149 stemmer mod 9.

Ændringsforslag nr. 8, § 2 i den ændrede affattelse og §§ 3-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov for Grønland om indtjerselsafgifter m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 461, fremsættelsen i tidenden sp. 1391).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Dette lovforslag fremkommer efter forslag af det grønlandske landsråd og er motiveret med, at den grønlandske landskasses udgifter er stigende på grund af bl. a. en udvidet social forsyng.

Mit parti kan selvfølgelig ikke have noget at indvende imod, at noget sådant sker, og at udgifterne hertil dækkes gennem de foreslåede afgiftsforhøjelser; der kunne måske endog være grund til at gå endnu længere, idet der trænges til mange flere forbedringer, ikke mindst på det bolig-mæssige område. Vi taler i Danmark meget om hjælpen til de underudviklede lande; det var måske bedst at fejle for vor egen dør først, idet mange forhold i Grønland, set med en danskers øjne, endnu er forfærdende, selv om det må anerkendes, at der på mange områder er sket store fremskridt.

Fortegnelsen over grønlandske vareafgifter er jo ret kort sammenlignet med den tilsvarende danske. Da man sidste gang, i 1957, forhøjede afgifterne, blev der spurgt, om der ikke kunne anvendes større opfindsomhed, derved at man pålagde nye varer afgifter i stedet for at lade de samme holde for hver gang.

Der er dog denne gang medtaget et enkelt nyt vareområde, idet de 11 er udvi-

det med et tolvte, nemlig humlen. Vi har hørt den samme anke, når vore vareafgifter hernede er blevet forhøjet: at man manglede fantasi. Men det er måske godt nok, at man hverken i Grønland eller i det øvrige Danmark bliver for fantasifuld på dette område, idet dette blot ville betyde, at man inddrog nye varegrupper under beskatningen; da man i forvejen har holdt sig til de mere luksusprægede varer, ville en udvidelse af vareområdet blot betyde, at man i højere grad skulle til at beskatte det mere elementære forbrug.

Da vi imidlertid i de kommende år vel kan forvente endnu større krav til den grønlandske landskasse og det vel er begrænset, hvor meget disse varegrupper kan tage af forhøjelser, må spørgsmålet om en direkte personbeskatning i Grønland blive mere og mere aktuelt. Jeg ved, at tanken er under overvejelse, og der var måske grund til at fremskynde den. Vel er gennemsnitsindtægterne for de fleste grønlandere så lave, at det vil være betænkeligt at gå så langt ned med en personbeskatning, men der er dog mange, ikke mindst folk, der kommer henedefra, der nyder godt af en skattefrihed, som der hverken er nogen saglig eller moralsk begrundelse for. Ydermere virker en sådan skattefritagelse ofte meget tilfældig, således at ugifte er fritaget for skat, medens gifte, der har bevaret bopæl og efterladt familie henede, er fuldt skattepligtige her. Det bereder skattemyndighederne mange vanskeligheder at konstatere, hvornår der er skattepligt, og hvornår den ophører. Der skal lignedes på grundlag af en tænkt fremtidig indkomst, når den pågældende kommer hjem igen. Det var bedre og sundest, om der var en kontinuerlig skattepligt, og den grønlandske landskasse så fik en forholdsmæssig andel i disse skatter beregnet efter opholdets varighed, nøjagtig ligesom den fordeling af kommuneskatten, der sker, når man henede flytter fra den ene kommune til den anden. Det samme burde være tilfældet ved flytning til Grønland. Ligeledes er der vel mange fastboende i Grønland med en sådan indtægt, at en direkte personbeskatning ville være naturlig. Det er jo en fuldstændig ligestilling mellem Grønland og det øvrige rige, vi alle ser som idealet. En skattelovgivning er grundlaget for al kulturel og social ud-